

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Tigris. Ex Solino. Descriptio LXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

ELEPHANTVS.

Ex C. Julio, stylo historico.

Descriptio LXXVI.

Elephanti iuxta sensum humanum intellectum habent, memoria pollent, syderum seruant disciplinam, Ama itaque crescente gregatim amares petunt, mox aspersi liquore solis exortum motibus, quibus possunt, salutane. deinde in saltus reuertuntur; duo eorum genera sunt, nobiliores indicat magnitudo, minores nothos dicunt; candore dentium intelligitur iuuenta: quorum alter semper in ministerio est, alteri parcitur, ne hebetatus affiduo repercussu minus vigeat, si fuerit aliquando dimicandum.

Cum venatu premuntur, pariter affligunt utrosque, ut e chore damnato non requirantur, hanc enim sibi causam periculi presentunt, oberant agminatim: natu maxime ducit agmen, etate proximus cogit sequentes. Elumen transitori minimos ante mittunt, ne maiorum ingressus alueum atterant, & profundos depressis vadis gurgites faciant: Venerem ante annos de em sceminae; ante quinque mares nesciunt: biennio eocunt, quinis nec amplius in anno diebus; non prius ad gregarium numerum reuersi, quam viuis aquis abluantur. Propter foeminas nunquam dimicant, nulla enim nouerunt adulteria, inest illis clementiae bonum, quippe si per desera vagabundum hominem viderint, ductus vsque ad nothas vias praebent, vel si confertis pecoribus occurrerint, itinera sibi blanda, & tacita manu faciunt, ne quod obuium animal interimant. At conflictu fortuito si quando pugnant, non mediocrem habent curam sauciorum, nam fessos, vulneratosque in medium receptant, eum captiuitate venerint in manus hominum, mansuescunt sumpto hordeii succo: maria transmeaturi, naues non prius subeunt, quam de reditu illis sacramentum luatur. Indicos elephantos Mauri timent, & quasi paruitatis suae conscij aspernantur ab ijs videri; non annis decem, ut vulgus, sed biennio, ut Aristoteles definiit, vtero grauescunt, nec amplius, quam semel gignunt, nec plures, quam singulos: viuunt in annos trecentos, impati-

entissimi frigoris truncos edunt, lapides hauriunt, gratissimas in cibatu palmas habent, odorem muris, vel maxime fugiunt. Pabula etiam, quae a musculis contracta sunt, recusant; si quis casu chamæleontem deuorauerit, vermem elephatis veneficum, oleastro sumpto pesti suae medetur: durissimum dorso tergus est, ventri mollius: setarum hirsutiae nul-

TIGRIS.

Ex Solino.

Descriptio LXXVII.

Sed magnis deinde spatijs intercedentibus, Ostia Oxii fluminis Hyrcani habent, gens syliis, aspera, copiosa inmanibus feris, foetaque tigribus: quod bestiarum genus insignes maculis notae, & pernicitas nobile reddiderunt: fuluo nitent, hoc fuluum, & nigraeque segmentis internudatum, varietatem apprimè decet, pedum motum nescio pernicitas, an velocitas magis adiuuet, nihil tam longum est, quod non breui penetrant; nihil adeo ante cedit, quod non illico assequantur. At maxime potentia earum probatur, cum matremis curis incitantur: cum catulorum insistant raptoribus; succedant sibi equites, licet, & astu quantumlibet amoliri praedam velint, nisi in praesidio maria fuerint, frustra est ausum omne. Notantur frequentissime, si quando latrones suos asportantes catulos, renauigantes vident, in littore irrita rabie sedare praecipites, velut propriam tarditatem voluntaria castigantes ruina. Pernicitas est celeritatis, velocitas patientissimae fortitudinis.

PANTHERA.

Ex eodem Solino.

Descriptio LXXVIII.

Pantherae quoque numerosae sunt in Hircania; minutis orbiculis superpicatae, ita

Aaaa 3.

vt